

[Thiru M. A. Latheef] [1973 பிப்ரவரி 6]

Member is aggrieved and if he wants that the matter should be discussed by the House, he should raise the matter in the Privileges Committee which alone is competent to refer the matter back to the House for full discussion.

MR. DEPUTY SPEAKER: I am sorry to notice that every hon. Member wants to teach the Chair. I know fully well what the rules say and I know how to interpret them. The hon. Members, Thiru Thangamani and Thiru Ponnappa Nadar have referred to Rule 189. Rule 189 does not stress upon taking the matter to the Privileges Committee but only Rule 192 which says—

‘Notwithstanding anything contained in these rules, the Speaker may *suo motu* refer any question of privilege to the Committee of Privileges for examination, investigation or report.’ So, there is no point of order and my decision that the matter should be sent to the Privileges Committee stands as it is.

இன்னொன்றையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இருக்கையில் இருந்து கொண்டு தலைவரைப் பற்றியோ அல்லது தலைமை வகிப்பவரைப் பற்றியோ எந்தவிதமான ரிமார்க்ஸ்-ம் பாஸ் செய்யக் கூடாது. அப்படி எனக்குக் கேட்கிற மாதிரி பல நேரங்களில் வருகின்றன. ஒலிபெருக்கியில் கேட்காததால் நடவடிக்கைக் குறிப்புகளில் உட்படாவிட்டாலும் அது சரியான பண்பல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

3. அவை உரிமைப் பிரச்சனை

திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் “பேரவை செத்துவிட்டது” என பத்திரிகையாளரிடம் கூறியது குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அடுத்து, 184-வது விதியின்கீழ் அவை உரிமை மீறல் குறித்த முன்னறிவிக்கை ஒன்றை திரு. வீராசாமி அவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைப் பேரவை முன் நான் படிக்கிறேன்.

1973 பிப்ரவரி 6]

[திரு. நா. வீராசாமி]

தமிழ் நாடு சட்டப்பேரவையின் 184-வது விதியின்கீழ் கீழ்க் கண்ட உரிமைப் பிரச்சீனையை பேரவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து உரிமைக் குழுவிற்கு அனுப்ப அனுமதி கோருகிறேன்.

“பேரவை உறுப்பினர் திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்கள், 2—2—1973-ஆம் நாளன்று பேரவைக் கூட்டம் முடிவுற்றவுடன், பத்திரிகைச் செய்தியாளர்களிடம் பேசும்போது, கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிட்டுள்ளதாக பத்திரிகைகளில் செய்தி வந்துள்ளது:—

“சட்டசபை செத்துவிட்டது—இனி அங்கு போக மாட்டோம்” “சட்டசபை செத்துவிட்டது. இனி சட்டசபையே இல்லை.”

மேற்கண்ட அவரது அறிக்கை பேரவையின் அடிப்படையான அமைப்பை மட்டுமல்லாமல் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களையும், அவர்களது உரிமைகளையும் பாதிப்பதாகவும், அவமதிப்பதாகவும் அமைந்துள்ளது. ஆகவே, இவ்வுரிமைப் பிரச்சீனையை உரிமைக் குழுவிற்கு அனுப்ப வேண்டுகிறேன். இதேபோன்ற ஒரு முன்னறிவிக்கையை திரு. சுருளிவேல் அவர்களும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். திரு. வீராசாமி அவர்கள் எப்படி இது அவை உரிமை மீறலின்கீழ் வரும் என்பதை விளக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவர் அவர்களே, நான் கொடுத்திருக்கக் கூடிய உரிமைப் பிரச்சீனை மீது சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். ஜனநாயக நாடுகளில் சட்டமன்றங்கள் மக்களுடைய உரிமைகளைப் பாதுகாக்கவே அமைக்கப்பட்டுள்ளன. எனவே, சட்டமன்றம் செத்துவிட்டது என்ற ஒரு வார்த்தையை உலக வரலாற்றிலேயே இப்போதுதான் முதன்முதலாகக் கேட்கிறோம். ஐயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் வாழ்ந்த மனிதன் காட்டுமிராண்டியாக இருந்தவன், துணி அணிவதற்குக் கூடத் தெரியாமல் இருந்தவன், உண்பதுபற்றிக்கூட ஒழுங்காகக் கற்றுக்கொள்ளாமல் இருந்தவன், தனக்கு ஒரு முறையை வகுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று தன்னுடைய பகுத்தறிவைப் பயன்படுத்தி கொஞ்சம் கொஞ்சமாக முன்னேறி தன்னுடைய வளர்ச்சியை எப்படி எப்படி அமைத்துக் கொள்ளலாம் என்பதைப் பற்றிச் சிந்திக்க முயன்றவன் ஆட்சிமுறைகளை எப்படி எப்படியோ அமைத்துக் கொண்டான். அதற்கு அடுத்த படியாகத்தான் இந்த உலகத்தில் நாடுகளும், அதற்கு என்று எல்லைகளும் அந்த எல்லைக்குட்பட்டவர்கள் மன்னர்களாகவும் வந்தார்கள்.

[1973 பிப்ரவரி 6]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : எனக்கு ரொம்பவும் பயமாக இருக்கிறது. ரொம்பப் பேர்கள் இதைப் பள்ளிக்கூடமாக நினைத்து பாடம் போதிக்க ஆரம்பித்துவிட்டார்கள்.

திரு. நா. வீராசாமி : அப்படிப்பட்ட மன்னர்களைக்கூட அவர் களுடைய ஆட்சி பிடிக்காத காரணத்தால் ஜனநாயக அமைப்புகளை உருவாக்கிக் கொள்ளவேண்டுமென்று எண்ணியவர்கள் ஆட்சி முறை ஒழுங்காக இருப்பதற்காக, மக்கள் ஆட்சியில் நேரடிப் பங்கு ஏற்கவும் மக்கள் எல்லோரும் நேரடிப் பங்கு ஏற்க முடியாத காரணத்தால் மக்கள் தங்கள், தங்கள் பிரதிநிதிகளைத் தேர்ந்தெடுத்து மேலும் மக்களின் நலன்கள், உரிமைகள் இவற்றைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள முயன்றார்கள்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: The hon. Member is speaking from the year 1,600 onwards.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : 1600-ல் இருந்து 1973-க்கு வருவதற்கு ரொம்ப நேரமாகும். நேரடியாக இன்றைய தினத்திற்கு வாருங்கள், பெப்ரவரி மாதத்திற்கு வாருங்கள்.

திரு. நா. வீராசாமி : 1341-ல் மேல் சபையையும், கீழ் சபையையும் அமைத்தார்கள். 1377-ல் அப்படி அமைக்கிற மன்றங்களுக்கு ஒரு சபாநாயகர் இருப்பார்கள் என்று சபாநாயகர் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டார்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Though the Chair has stated that the hon. Member should not speak from the year 1,600, he is still speaking on that.

திரு. நா. வீராசாமி : இந்த மன்றம் எப்படி வந்தது என்று சொல்ல வேண்டாமா? எதற்காக இத்தகைய மன்றங்கள் உருவாக்கப் பட்டன என்று சொல்ல வேண்டாமா? 700 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இந்த மன்றத்தை உருவாக்கியவர் யார்? மக்கள் எந்த எண்ணத்தின் அடிப்படையில் அதை உருவாக்கினார்கள்? மன்னனின் கொடுங் கோன்மையைத் தாங்க முடியாமல் இப்படிப்பட்ட மன்றத்தை உருவாக்கிய பின்னர் அதில் மன்னனைக்கூட தலையிட்டால் அந்த மன்னனைக்கூட தூக்கில் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் நம் நாட்டி

1973 பிப்ரவரி 6] [திரு. நா. வீராசாமி]

லுள்ள நாடோடி மன்னர்கள் இந்த மன்றம் செத்துவிட்டது என்று சொன்னால் எப்படி அதைத் தாங்கிக் கொள்வது என்பதைத்தான் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மன்றம் நாட்டு மக்களுடைய உரிமைகளைப் பாதுகாக்க, அவர்களுடைய எண்ணங்களை நிறைவேற்ற, ஜனநாயக அமைப்புகளைப் பாதுகாப்பதற்காகத்தான் இத்தகைய மன்றங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன. அப்படிச் செயல்படுவதின் மூலம் இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் வேறு எங்குமே கேட்டிராத முறையில் இன்றைய தினம் சட்டமன்றம் செத்துவிட்டது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் பெப்ரவரி 2-ம் தேதி.....

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, on a point of order. Rule 188 says—

‘When a member has with the consent of the Speaker raised a matter of privilege, the Speaker shall read the matter to the House and decide whether a *prima facie* case of breach of privilege has been made out or not therein.’

Where is the power for the hon. Member to make a speech right from 1600.....

திரு. நா. வீராசாமி: மாண்புமிகு உறுப்பினர் சரியாகக் கவனிக்க வில்லை என்று நினைக்கிறேன். தாங்கள் அனுமதித்த பிறகுதான் நான் பேசுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அனுமதித்தால்கூட இவ்வளவு பின்னால் போவீர்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. என் கைக்கு எட்டாத தூரத்திற்குப் போய் விட்டீர்கள்

திரு. நா. வீராசாமி: சுருக்கமாகச் சொல்கிறேன். யாராவது இந்த மன்றத்திலுள்ள ஒரு தனிப்பட்ட உறுப்பினரைக் குறை கூறினாலோ அல்லது ஒரு உறுப்பினர் மீது குற்றம் சுமத்தினாலோ அவை எல்லாம் உரிமை மீறிய செயல்கள் என்று இந்த மன்றத்தில் பல முறை தீர்ப்புகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. அப்படியிருக்கும்போது இந்த மன்றத்திலுள்ள அத்தனை பேர்களையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து செத்துவிட்டது என்று சொல்லும்போது அது அவர் தன்னையும் உள்ளடக்கிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதை அவர்கள் மறந்து விட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஜனநாயக அடிப்படையில் தேர்ந்

[திரு. நா. வீராசாமி]

[1973 பிப்ரவரி 6]

தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களைக் கொண்ட இந்த மன்றங்கள் ஜனநாயக முறைகளை மீறக் கூடாது என்பதற்காக நாம் விதிமுறைகளில் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறோம். இன்று மேஸ் பார்லிமென்டரிப்ராக்டிஸைத்தான் நாம் பின்பற்றி வருகிறோம். அதில் 140-141-ம் பக்கங்களில் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

‘In 1701 the House of Commons resolved that to print or publish any books or libels reflecting on the proceedings of the House is a high violation of the rights and privileges of the House and indignities offered to their House by words spoken or writings published reflecting on its character or proceedings have been constantly punished by both the Lords and the Commons upon the principle that such acts tend to obstruct the Houses in the performance of their functions by diminishing the respect due to them.’

Reflections upon Members, the particular individuals not being named or otherwise indicated are equivalent to reflections on the House.....’

என்று இங்கிலாந்து நாட்டு பாராளுமன்ற பாரம்பரியத்தைப் பற்றி அவர்கள் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனவே, நான் இந்த மன்றத்தில் அவைத் தலைவரவர்களே, உங்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன், அந்தப் பேச்சு, அவர் சொன்ன ஸ்டேட்மென்ட் இந்த அவையினுடைய உரிமையை மீறியிருக்கிறது. ஆகவே இதை—இந்த அவை உரிமை மீறல் பிரச்சினையை—அவையுரிமைக் குழுவிற்கு அனுப்பி வைக்கவேண்டுமென்று நான் முன் மொழிகிறேன்.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : அதை நான் வழிமொழிகிறேன்.

DR. H. V. HANDE : I strongly oppose the motion brought forward by my distinguished friend for the following reasons :

I think the Assembly should cultivate the habit of not being over-sensitive to any remark made by an hon. Member outside the House or by anybody else outside the House. It is not necessary for the House to take up every point and discuss it here and say that privileges of this House had been encroached upon. Such sort of over-sensitiveness will definitely run counter

1973 பிப்ரவரி 6]

[Dr. H. V. Hande]

to the democratic traditions we want to build. The hon. Member Thiru N. Veerasami says that there is democratic tradition in this House and in this country and he went back to six or seven centuries before to illustrate his point. Let us take it for granted that we enjoy democratic rights in this House. So also there is the democratic right for a person to comment on the very democratic institution. Are we going to control a person who says that he has no faith in democracy. Just as we have faith in democracy, each person must be given the right to express his opinion with regard to the methods to be pursued in democracy or autocracy. Every person must have the right to express his or her view whether it is democracy or autocracy, whether we have multi-party system or one-party system. In this country we have multi-party system and whether democracy is useful for the country or not, a person has got the right to say what he feels regarding that. Are we going to stop that right?

“சட்டமன்றம் செத்து விட்டது” என்று உறுப்பினர் சொல்லக் கூடிய அடிப்படை உரிமையைத் தடுக்க நமக்கு என்ன உரிமை இருக்கிறது என்பதை ஆராய வேண்டும். ஒரு உறுப்பினர் என்ன வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம். அப்படிச் சொன்னதற்காக நாம் ஆத்திரப்பட்டு இந்த மன்றத்தில் அதைப் பிரச்சனையாக்கிப் பேச வேண்டிய தேவையில்லை என்பது என்னுடைய அடிப்படை வாதம். இப்படிப்பட்ட ஒரு வாதத்தைக் கிளப்பி தான் சட்டமன்றம் செத்து விட்டதா, உயிரோடு இருக்கிறதா என்பதை நாம் அறிவிக்க வேண்டுமென்ற நிலைமையில் இல்லை என்பதையும் நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஆகவே, இந்தப் பிரச்சனையை உரிமைக் குழுவிற்கு அனுப்பத் தேவையில்லை என்று நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

ஆந்திர மாநிலத்தில் பார்த்தோம். பல சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ராஜினாமா செய்து விட்டு, சட்டமன்றத்தின்மீது எங்களுக்கு நம்பிக்கையில்லை என்று தெரிவித்ததைப் பார்த்தோம். ஒரு மனிதனுக்கு சட்டமன்றத்திலே நம்பிக்கையில்லை, உரிமையில்லை என்று சொல்வதற்கு உரிமையிருக்கிறது. ஒரு பத்திரிகையில் சட்டமன்றத்தில் எந்த விதமான உரிமையும் இல்லை, சட்டமன்றம் சரியாக இல்லை என்று சொல்லக்கூடிய உரிமை இருக்கிறது. அந்த உரிமையை நாம் தடுத்தால் என்ன ஆகும்? அது ஏகாதிபத்தியமாகத்தான் இருக்கும். ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை இருக்கிற மாதிரி இருக்காது. மற்றவர்கள்

[1973 பிப்ரவரி 6]

நம்மைப் பற்றி எதுவுமே சொல்லக் கூடாது, என்று சொன்னால் நம்மைப் பற்றி நாம் எப்படி புரிந்துகொள்ள முடியும்? நாம் எப்படி செயலாற்றுகிறோம் என்று ஒருவருக்குச் சொல்ல உரிமை இருக்கிறது. இல்லையென்றால் நாம் ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறோம் என்று எப்படி சொல்வது?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் “இந்த அவை செத்து விட்டது” என்று சொன்ன கருத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறாரா? இந்த அவையைப் பற்றி விமர்சிக்க உரிமை இருக்கிறது. ஜனநாயகத்தில் அந்த உரிமை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை பற்றிச் சொல்லவில்லை. “இந்த அவை செத்து விட்டது” என்று ஒருவர் சொல்லலாமா? அதை ஏற்றுக்கொள்கிறாரா?

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : இங்கே நாம் சண்டைப்போட்டுக் கொண்டிருக்கிற போது, நான் அவை செத்து விட்டது என்று எப்படி சொல்லமுயும்?

I do not agree with what he has said. When I am talking and arguing important things, how can it be said that the House is dead? (laughter). I have never said that Assembly is dead. I am only talking now on the privilege issue.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உங்கள் நன்மைக்காகவே சொல்கிறேன். என்ன வேண்டுமானாலும் பேசுவது என்று சொன்னால், நம் பேரவையை நாமே அவமதிப்பது போலாகும்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : மற்றவர்களுக்குச் சொல்வதற்கு உரிமையிருக்கிறது. நமக்கு அதை மறுக்க உரிமை இருக்கிறது.

Like Waltair I oppose every word of what you say and continue to maintain that we have the right to say that.

அந்தமாதிரி உரிமையிருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

Therefore I feel that there is no *prima facie* case for referring this to the Committee of Privileges, even according to Rule 192.

1973 பிப்ரவரி 6]

திரு. நா. வீராசாமி : பேரவை செத்து விட்டது என்று எப்படி ஒரு உறுப்பினர் சொல்ல முடியும்?

DR. H. V. HANDE : I have made my position clear. Under Rule 189 the Deputy Speaker first must hold that there is a *prima facie* case. Then he may allow a Member to move a motion in the House that the matter be referred to the Committee of privileges. Under Rule 192, without this motion, he may *suo motu* refer it to the Committee of Privileges. Even then, before referring the matter to the Privileges Committee under Rule 192, the Deputy Speaker must satisfy himself that there is a *prima facie* case. He must decide whether there is a *prima facie* case. That is the point. Even then it should be by way of resolution. At the same time I maintain that it is the right of any member to talk about any Assembly in this world as he or she likes. That is the fundamental right of Speech of any Member. Then only it is democracy. In the interest of democracy, such freedom should not be curtailed. So I strongly oppose the resolution brought forward by Thiru N. Veerasami.

(The hon. Member Thiru V. Krishnamoorthi rose.)

(The hon. Member Thiru R. Ponnappa Nadar also rose.)

MR. DEPUTY SPEAKER : I think the leaders of parties must talk first. But since Thiru Krishnamoorthi wants to speak first, he may now speak and then Thiru R. Ponnappa Nadar may speak afterwards.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : தலைவரவர்களே, டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுடைய விளக்கத்தின் மூலமாக மன்றங்களை விமர்சிக்கின்ற முறையில் ஒரு பயங்கரமான நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். நாம் இவ்வளவு சென்சிடீவ்வாக இருக்கக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். நம்முடைய சட்டமன்றத்தைப் பற்றி சில எல்லோ ஜர்னல்கள், சில அருவருக்கத்தக்க மனிதர்களுடைய பத்திரிகைகள் எழுதிவிட்டால், அதையெல்லாம் எடுத்துக் கொண்டு வந்து இந்த அவையினுடைய உரிமை பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லைதான். ஆனால் இந்த மன்றத்தில் ஒரு கட்சியின் தலைவராக இருக்கக்கூடியவர்—தேருவில் இருக்கும் யாரோ ஒருவர் சொல்லி யிருந்தால் அதைப்பற்றி விமர்சிக்கத் தேவையில்லை. அதை ஒத்துக் கொள்ளலாம்—இந்த மன்றத்தின் மதிப்பைக் காப்பாற்றத் தவறி

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

[1973 பிப்ரவரி 6]

யிருக்கிறார் என்பதோடு மட்டுமல்லாமல், இந்த மன்றத்தையே இழிவு படுத்துகிற மாதிரி பேசியிருக்கிறார். அதை எப்படி சாதாரணமாக எடுத்துக்கொள்ள முடியும்? டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் எம். ஜி. ஆர். அவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்பதற்காக அந்த அளவுக்குச் சொன்னால், அது இன்னும் கொஞ்சம் அவர்களை என்க ரேஜ் செய்வது போலாகும். அப்படிச் செய்ய வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : என்கரேஜ் செய்ய வேண்டுமென்ப தற்காகப் பேசவில்லை. எம்.ஜி.ஆரைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்பதற் காகவும் பேசவில்லை. ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்ப தற்காகப் பேசினேன்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : இந்த மன்றத்தில் ஏற்கனவே ஒரு முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. “கல்கி” பத்திரிகையில் இந்த மன்றத்தை “கிழட்டு சபை” என்று சொன்ன காரணத்திற்காக, அதை விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டு, அதை “பிரிவிலேஜ் கமிட்டிக்கு” அனுப்பியிருக்கிறார்கள். “கிழட்டு சபை” என்று எழுதியதற்கே அந்த நிலைமையென்றால், தமிழகத்தில் ஒரு கட்சியின் தலைவராக இருக்கக்கூடியவரும், இந்த சட்டமன்றத்தில் உறுப்பினராக இருக்கக் கூடியவரும் இந்தமாதிரி சொன்னால், அது தமிழகத்திலுள்ள வாக்காளப் பெருமக்களை அவமதிப்பது போலாகும். இந்த மன்றத்தை அவமதிப்பது போலாகும். இந்த மன்றம் செயல்படுகிற முறையை எதிர்ப்பது போலாகும்.

It is a gross breach of privilege.

இதைத் தங்களுடைய மேலான கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இதை உரிமைக் குழுவிற்கு அனுப்புவது சாலச் சிறந்தது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேசுகின்ற உறுப்பினர் கள் சுருக்கமாக என்னென்ன பாயிண்ட்கள் என்று சொன்னால் நல்லது.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : I would like to point out one or two things. In the reported speech Thiru M. G. Ramachandran is supposed to have said

“சட்ட சபை செத்து விட்டது”

1973 பிப்ரவரி 6] [Thiru R. Ponnappa Nadar]

But I think we are fully alive and that is the reason why we are conducting such a vigorous discussion on the floor of the House. But are we to take action against such a remark, is the next point that I would canvass. It may be argued that it amounts to a reflection. Even if it is a reflection, I think it is a trifling matter on which this House need not be sensitive enough to take any action. That is the point which I am going to stress. Normally law does not take note of trifle things.

I think in a democratic State the right of freedom of speech is not very much curtailed and reasonable restriction can be there. But it is better that we ignore the alleged statement which has been purported to have been made by the hon. Member. On similar occasions when such statements had been published in the press, I think this House ignored all those things. As he is the founder of a new party, this House, with all magnanimity, can forget and forgive and no action need be taken on the reported speech which he has made. That is the only point which I wanted to make.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : நான் ரொம்பவும் சுருக்கமாகச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். ஒரு சபையைப் பற்றி சில கருத்துப்பட, சில பொருள்பட சொல்லியதுபற்றி எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் பற்றி பல சம்பவங்கள் இருக்கின்றன. 1970-ஆம் ஆண்டு தேர்தலுக்குப் பிறகு மேற்கு வங்காளத்தில் இரண்டு, மூன்று கட்சிகள் அந்தச் சட்டசபையை பகிஷ்கரித்து, அந்தச் சட்டசபை பிரயோசனம் கிடையாது என்று பகிரங்கமாக அறிக்கை விடுத்திருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்னால் கவர்னர் உரையைக் கூட கேட்க மாட்டோம், ஏனென்று சொன்னால் அரசியல் சட்டத்தை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை, கவர்னர் அமைப்பு ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியது அல்ல என்ற முறையில் கட்சி கூட்டத்தை பகிஷ்கரித்த நிலையும் இருக்கிறது. சமீபத்தில் ஆந்திராவைப் பொறுத்த வரையில் “சட்ட சபைக்கு நாங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட முறையே சரியல்ல, வேறு முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும்” என்று சொல்லி, சட்ட சபையிலிருந்து ராஜிநாமா செய்து பகிரங்கமாக அறிக்கை விடக்கூடிய நிலையையும் பார்த்திருக்கிறோம். “அரசியல் சட்டம் எங்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை” என்று அரசியல் சட்டத்திற்கே நெருப்பு வைத்த சம்பவங்கள் நம் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1973 பிப்ரவரி 6]

கின்றன. ஆகவே, ஜனநாயகத்தில் வெளிநடப்பு செய்வது என்பது இப்பொழுது பல தடவை வந்துகொண்டிருக்கிறது. திரு. அனந்த சயனம் ஐயங்கார் அவர்கள் பலதடவை இதைப்பற்றி சொல்லியிருக்கிறார்கள். வெளிநடப்பு செய்வதற்கு முன்னால் தலைவர்கள் ஏன் வெளிநடப்பு செய்கிறார்கள் என்பதற்கான சில காரணங்களைச் சொல்கிறார்கள். அங்கே போய் உட்கார்ந்து அங்கே வேறு எந்தக் காரியத்தையும் எடுத்துப் பேசுவதற்கு முடியவில்லை என்று அழுத்தமாகப் பேசுவதையே அவர்களுக்குத் தெரிந்த முறையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். வெளியிலே இருந்துகொண்டு சட்டசபையை பாய்காட் செய்வதற்கான காரணங்களைச் சொல்லுகின்ற முறையில் அண்ணா தி.மு.க. தலைவர் அவர்கள் இந்த அறிக்கையை விடுத்திருக்கிறார்கள் என்று கூறிக்கொண்டு, நான் அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வீராசாமி அவர்கள், திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் “இந்த அவை செத்து விட்டது” என்று பத்திரிகைகளுக்கு அளித்த அறிக்கையை ஒட்டி உரிமைப் பிரச்சனை ஒன்றினை இங்கே கொண்டு வந்து, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை இதிலே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் “இந்தத் தீர்மானத்தை முழுமையாக எதிர்க்கின்றேன்” என்று குறிப்பிட்டார்கள். திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள், அவர் அவருக்குத் தெரிந்த வார்த்தையை பயன்படுத்திவிட்டார் என்று குறிப்பிட்டு, அவருக்கு இப்படித்தான் சொல்லத் தெரியும் என்ற நிலையை இங்கே புலப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதிலே உரிமைப் பிரச்சனை இருக்கிறதா, இல்லையா என்கின்ற ஆராய்ச்சியில் நம்முடைய பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் சொல்லாவிட்டாலும், “மறப்போம் மன்னிப்போம்” என்று அவர்கள் கூறியதிலிருந்து, மன்னிப்பது என்பது குற்றம் செய்தவர்களைத்தான் மன்னிக்க முடியும். ஆகவே “மன்னிப்போம்” என்ற வார்த்தையை பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள். குற்றம் செய்தார், எனவேதான் மன்னிப்போம் என்று அவர்கள் கூறியதிலிருந்து, உரிமைப் பிரச்சனை இருக்கிறது என்பதை அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த அவை செத்துவிட்டதா, இல்லையா என்பதை நாடு நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறது. டாக்டர் ஹாண்டே கூட அழகாகச் சொன்னார்கள். செத்து இருந்தால், எப்படிச் சண்டை போட முடியும் என்று

1973 பிப்ரவரி 6] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அவர்கள் கேட்டார்கள். திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்களுக்கு டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களே சரியான மறுப்பை இப்பொழுது அவையிலே கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று தான் நாம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். இது உயிரோடு இருக்கிறது. அது மாத்திரமல்ல. அவர்களே கூட நேற்று சில பேர்களை அனுப்பி உயிரோடு இருக்கிறதா, இல்லையா என்று பார்த்துவரச் சொல்லி, உயிரோடு இருக்கிறது என்ற செய்தியைத் தெரிந்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆக, நேற்று ஒரு நாளைக்குக்கூட எம்.ஜி.ஆர். கட்சியினர்கள்—அண்ணாதி.மு.க.-வினர்கள் இந்த அவைக்கு வந்ததன் மூலம் இந்த சட்டசபை சாகவில்லை என்பதை அவர்களும் ஒரு வழியிலே ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சில பேர் தங்களுக்கு ஏதாவது வந்துவிட்டால் அது உலகத்துக்கே வந்துவிட்டதாக கருதுகிற பரந்த நோக்கத்தைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒரு கதை சொல்வார்கள். ஒரு நரி நட்பாற்றில் அடித்துக்கொண்டு போகப் படும்பொழுது சத்தம் போட்டதாம். “உலகம் போயிற்று, உலகம் போயிற்று” என்று கத்தியதாம், உலகம் போயிற்று, உலகம் போயிற்று என்று கத்துகிறதே என்று கரையில் நின்றவன் அவசரமாக ஓடி அந்த நரியைக் காப்பாற்றி கரைக்குக் கொண்டு வந்து “உலகம் போயிற்று, உலகம் போயிற்று” என்று சொன்னாயே, ஏன்? என்று கேட்டானாம். நரி சொன்னதாம். “நான் ஆற்றோடு போய் செத்துப்போயிருந்தால், என்னைப் பொறுத்தவரையில் உலகம் போயிருக்கும் அல்லவா” என்று நரி சொன்னதாம். அதைப்போலவே சில பேர் தங்கள் தங்களைப் பொறுத்தவரையில் ஜனநாயகம் செத்துப் போய்விட்டது என்று, மற்றவர்களைப் பார்த்து, ஒரு அவையைப் பார்த்து “செத்துப்போய் விட்டது” என்று கூறுகிறார்கள்.

ஆகவே, இங்கே பேசியவர்களெல்லாம் எடுத்துக் காட்டியதில் ஒன்றை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். இந்த அவையைப் பற்றி விமர்சிக்கின்ற உரிமை உறுப்பினர்களுக்கு இருக்கிறது. ஆனால் எந்த வகையில் விமர்சிக்க வேண்டும் என்பதை யாரும் மறந்துவிடக் கூடாது. மாண்புமிகு அவை முன்னவர் இங்கே கேட்டது போல, இந்த அவையே செத்துவிட்டது என்பதை நாம் எல்லோரும் ஏற்றுக் கொள்கிறோமா, நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறீர்களா என்று அவர்கள் இங்கே கேட்டார்கள். அதை யாரும் ஏற்றுக்கொள்ள தயாராக இல்லை.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1973 பிப்ரவரி 6]

திரு. வீராசாமி அவர்கள் கொண்டு வந்தது உரிமைப் பிரச்சினைக்கு உரியது தான் என்பதை யாரும் மறுப்பதற்கு இல்லை. இருந்தாலும், நண்பர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் நடித்த ஒரு படத்தில்—நானே அதற்கு கதை எழுதியிருக்கிறேன்—“செத்து பிழைத்தவன்டா” என்று பாட்டு பாடியிருக்கிறார். இந்த அவையைப் பொறுத்த வரையில் நேற்று வரையிலே அவர்கள் செத்துப் பிழைத்திருக்கிறார்கள். பிழைத்தவர்கள் தொடர்ந்து வாழ்வார்களா, மறுபடியும் செத்து விட்டது என்று சொல்லி சபைக்கு வராமல் இருப்பார்களா என்று நமக்குப் புரியாது. இருப்பினும், திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் எடுத்துக் கூறியிருப்பது போல,—“ஃபர்கெட் அண்டு ஃபர்கிஃப்” என்று சொன்னார்கள். “மறப்போம், மன்னிப்போம்” என்று சொன்னார்கள். அந்த வார்த்தைகளைக் கேட்ட நேரத்தில் என்னுடைய தலைவர் அண்ணா அவர்களின் ஞாபகம் தான் எனக்கு வருகிறது. பல நேரங்களில் அண்ணா அவர்களின் பயன்படுத்துகிற அந்தச் சொல் “மறப்போம், மன்னிப்போம்” என்பதாகும். குற்றம் உடையதாக இருந்தாலும், உரிமைப் பிரச்சினைக்கு உரியதாக இருந்தாலும், இது உரிமைப் பிரச்சினைக்கு உரியது அல்ல என்று டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் வாதாடிய முறையில் வாதாடாமல், உரிமைப் பிரச்சினைக்கு உரியது என்பதை ஒத்துக்கொண்டு, மறப்போம், மன்னிப்போம் என்ற அண்ணா அவர்களின் வாசகத்திற்கேற்ப, இந்த ஒரு முறை மறந்து, மன்னித்து உரிமைப் பிரச்சினைக் குழுவிற்கு இதை அனுப்ப வேண்டாம் என்கின்ற கருத்தை மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, தங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : மிஸ்டர் டெப்யூடி ஸ்பீக்கர், சார், இந்தப் பிரச்சினை உரிமைப் பிரச்சினைக்கு உரியதா என்பதைப்பற்றி இங்கே பல கட்சியினர்கள் வாதாடிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஒரு சட்ட சபை அங்கத்தினர் சட்டசபை செத்துவிட்டது என்று சொன்னது உரிமைப் பிரச்சினை என்று கூறப்படுகிறது. சாதாரணமாக ஜனநாயகத்தில், எனக்கு முன்பு பேசியவர்கள் சொன்ன மாதிரி, இப்படிப்பட்ட வார்த்தையையெல்லாம் நாம் அதிகமாக பெரிதுபடுத்திக் கொண்டு இருக்க முடியாது. பத்திரிகைகளும், மற்றவைகளும் சரி, விளம்பரத்திற்காக ஜனநாயக இன்ஸ்டிடியூஷன் என்ற முறையில் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. அங்கு, இங்கு இருக்கிற ஒன்று, இரண்டு வார்த்தைகள் தவறிப்போனால், அதைப் பெரிது படுத்திக் கொண்டு, அதற்கெல்லாம் உரிமைப் பிரச்சினை என்று கொண்டுவந்து

1973 பிப்ரவரி 6]

கொண்டிருந்தால், கட்டாயம் ஜனநாயகத்தை நாம் எந்த அளவுக்கு விரும்புகிறோமோ அந்த அளவுக்கு அது இயங்க முடியாது. பிரிட்டிஷ் பார்லிமெண்டு பிரமுகர்கள்

“ You should not be oversensitive ”.

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். சட்டசபையில் நடப்பதெல்லாம் பத்திரிகைகளில் வெளிவர வேண்டும் என்று நாம் ஆசைப்படுகிறோம். வெளியிலே மக்களுக்குத் தெரிய வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறோம். மக்கள் அதைப் படிக்கிறார்கள். ஒரு பத்திரிகை அதை ஒரு வார்த்தையில் சொல்லும், மறு பத்திரிகை வேறு வார்த்தையில் சொல்லும். ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகளை வைத்துக்கொண்டு அதைப் பெரிது படுத்திக்கொண்டு இருக்கக் கூடாது.

செத்துவிட்டது என்று சொன்னால் நாம் எல்லோரும் செத்து விட்டோமா? சட்டசபை செத்துவிட்டதா? இல்லை. நாம் எல்லோரும் செத்துவிட்டது மாதிரியும், அதற்காக வருத்தப்படுகிற மாதிரியும் இதிலே ஒரு பிரிவிலேஜ் குவெஸ்சன் இருக்கிறது என்று கொண்டு வந்தால், ஜனநாயகத்தைப்பற்றி விமர்சிப்பதற்கு ஆள் இருக்கமாட்டார்கள், பத்திரிகைகள் இருக்காது. மக்கள் என்ன நடக்கிறது என்பதை தெரிந்துகொள்ள முடியாது. ஒரு சர்வாதிகாரி என்ற நோக்கம்தான் வளர இடம் ஏற்படும். மற்ற நோக்கம் ஏற்பட வாய்ப்பு இருக்க முடியாது. மற்றவர்கள் சொல்லியிருந்தாலும் அதைக் கொஞ்சம் காரமாக எடுத்துக்கொள்ளலாம். சட்டசபை அங்கத்தினர், அவருக்கு பொறுப்பு இருக்கிறது. மக்களால் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டவர் அவர். அவர் சொல்கிறார் என்றால், வேதனையின் அடிப்படையில் அந்த வார்த்தைகள் வெளிவருகின்றன. சட்டசபையின் மரியாதைக் குறைவான வார்த்தைகள் என்ற அளவில் அதைப்பற்றி யோசிக்கக் கூடாது. அவர் சட்டசபை அங்கத்தினர், உங்களுக்கும் எங்களுக்கும் பிரிவிலேஜில் எவ்வளவு ஆத்திரம் இருக்கிறதோ, எவ்வளவு அவசரமும், உரிமையும் இருக்கிறதோ அந்த உரிமை அந்த அங்கத்தினருக்கும் உண்டு. அவர் சட்டசபையின் ஒரு அங்கத்தினர். ஒரு சட்டசபை அங்கத்தினராக இருந்துகொண்டு சட்டசபை செத்து விட்டது என்று சொன்னால், 2-ம் தேதி நடந்த நிகழ்ச்சியின் காரணமாக ஜனநாயகம் செத்துவிட்டது என்று சொல்வதாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமே ஒழிய, சட்டசபை செத்துவிட்டது என்று சொன்னால், சட்டசபைக்கு அவமரியாதை ஏற்படுத்தும் வார்த்தைகளாகவோ, சட்டசபையின் மதிப்பையோ,

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1973 பிப்ரவரி 6]

மரியாதையையோ குறைக்கக்கூடிய வார்த்தைகளாகவோ நாம் எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது. இதையெல்லாம் குவெஸ்சின் ஆஃப் பிரிவிலேஜ் என்று சொன்னால் ஜனநாயகமே இயங்காது.

இந்த மாதிரியாக எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் சொல்வதற்கு எல்லாம் பிரிவிலேஜ் மோஷன் கொண்டுவந்தால், எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் இங்கே எதையும் சொல்ல முடியாது; அவர்களுக்கு இங்கே வேலையும் இருக்க முடியாது. “செத்துப் போய்விட்டது” என்பது தரக் குறைவான வார்த்தை அல்ல; வருத்தப்படக்கூடிய ஒன்றும் அல்ல. ஆகவே, இதிலே பிரிவிலேஜ் மோஷனுக்கு ஒன்றும் இடம் இல்லை.

நாம் எல்லாவற்றிற்கும் ஒரு நல்ல வழிகாட்டியாக இருந்து வருகிறோம். மேலும் சென்னை சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் பரந்த மனப்பான்மையுடன் நடந்துகொள்ளக் கூடியவர்கள்; சாதாரண விஷயங்களுக்கு எல்லாம் நடவடிக்கை எடுக்க மாட்டார்கள்; பரந்த எண்ணத்துடன் அதைப் புரிந்து கொள்வார்கள் என்ற எண்ணத்தை மற்ற மாநிலத்துக்காரர்கள் மனதிலே ஏற்படுத்த வேண்டும். எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் சொன்னதில் பிரிவிலேஜ் மோஷன் கொண்டு வரக்கூடிய அளவுக்கு ஒன்றும் இல்லை. ஆகவே, அதை “மறப்போம் மன்னிப்போம்” என்று சொல்வதில் பொருளில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(திரு. லத்தீப் எழுந்தார்)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சுருக்கமாகப் பேசி விடுங்கள்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் வீராசாமி அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள உரிமைப் பிரச்சனைப்பற்றி பல உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள். நானும் என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் தன்னுடைய பெருந் தன்மையினால் சில கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். என்னைப் பொறுத்த வரையில், நம்முடைய அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் “செத்துப் போய்விட்டது” என்று சொன்னதில் தவறு இல்லை; உரிமையை மீறக்கூடியது ஒன்றும் இல்லை என்று சொன்னார்

1973 பிப்ரவரி 6]

[திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

கள். நான் அப்படியே அவர்களுடைய கருத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை. ஏனென்றால் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் சொன்னது “இந்தச் சபை செத்துப் போய்விட்டது” என்று.

There is difference between physical and constitutional death. This is a very serious point, Mr. Deputy Speaker.

MR. DEPUTY SPEAKER: I am also very serious.

THIRU M. A. LATHEEF: I feel that this is a very serious and important matter and the House has got every right to express its opinion in a serious way. What Thiru M. G. Ramachandran had meant when he said the Assembly was dead was this. He did not refer to members as physically dead but he had said that the House itself is constitutionally dead. That means that we have not discharged our constitutional duties.

நமக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற கடமைகளை உணர்ந்து இதுவரையிலே இந்த அவை மக்களுக்கு நன்மை செய்கின்ற வகையிலே பணிபுரிந்திருக்கிற காரணத்தினால், “செத்துவிட்டது” என்று சொல்லி இருப்பதால், இது சாதாரணமாக அரசு சார்பிலே—ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களை மாத்திரமல்ல; இந்த அவையிலே இருக்கிற அத்தனை பேரையும் பாதிக்கக்கூடியதாக இருக்கிற ஒரு எக்ஸ்பிரஷனாக இருக்கிறது. ஆகவே, இது நம்முடைய உரிமையைப் பாதிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது என்பதை மறுக்க முடியாது. ஆனால் அம்மையார் அவர்கள் “சபை செத்துப்போய் விட்டது” என்று சொன்னது தவறு அல்ல; அது ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒன்றுதான் என்று சொல்லி, மாண்புமிகு உறுப்பினர் வீராசாமி அவர்கள் கொடுத்துள்ள இந்த உரிமைப் பிரச்சனைத் தீர்மானத்தை எதிர்த்தார்கள். இது உரிமையை பாதிக்கின்ற ஒன்றுதான் என்பதை நான் திட்டமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே, இந்தத் தீர்மானத்தை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். இருப்பினும் நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களுடைய கருத்தினை நானும் ஏற்றுக்கொள்கிறேன் என்று சொல்லி, அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் வீராசாமி அவர்கள் கொடுத்துள்ள உரிமைப் பிரச்சனை பற்றிப் பேசும்போது அதை எதிர்த்து சில கருத்துக்களைப் பேரவை உறுப்பினர் சிலர் தெரிவித்தார்கள். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் குறிப்பிடும்போது, “ஒரு உறுப்பினர் என்ன வேண்டுமானாலும்

[மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்] [1973 பிப்ரவரி 6]

பேசலாம்; அதற்கு நாம் அனுமதிக்கத்தான் வேண்டும்; அதுதான் ஜனநாயகம்” என்று சொன்னார்கள். பேரவை உறுப்பினர்களுக்கு எந்தப் பிரச்சனை பற்றியும், எவ்வளவு நேரம் வேண்டுமானாலும் “பாயிண்ட் ஆர்டர்” மூலம் பேசுவதற்கு நாம் அனுமதித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அண்மையில்கூட ஒரு பாயிண்ட் ஆர்டர் ஆர்டர் பற்றி கிட்டத்தட்ட மூன்று மணி நேரம் பேசுவதற்கு அனுமதித்திருக்கிறோம். ஆகவே, நாம் கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பதற்கு தாராளமாக அனுமதி அளித்திருக்கிறோம் என்பதில் யாருக்கும் சந்தேகம் இருக்க முடியாது.

ஆனால், இங்கே திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் மீது கொண்டுவந்திருக்கும் உரிமைப் பிரச்சினையைப் பார்க்கும்போது, அவரது பேச்சு எவ்வளவு அவமானமானது, வேதனை தரக்கூடியது என்பதைப் பேரவை உறுப்பினர்கள் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும் அதுபற்றி கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதிருப்தியைத் தெரிவிக்கின்ற வகையில் அவருக்கு பேசத் தெரிந்த முறை அதுதான் என்று திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் சொன்னார்கள். அதை ஒரு உவமையாகச் சொன்னால்கூட பரவாயில்லை. இந்த அவையின் உறுப்பினர்—ஒரு பத்துப்பேர் இருக்கிற கட்சிக்குத் தலைவராக இருப்பவர்—இப்படிச் சொல்வது சாதாரணமான விஷயமல்ல. அவருக்கு அதிருப்தி இருக்குமானால், அதை உரிய முறையிலே இந்த அவையிலே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கலாம். அதிலே உரிமைப் பிரச்சனைக்கு இடமிருக்காது. அப்படிச் செய்யாமல், இந்த அவைக்கு வெளியே, பேரவையை அவமதிக்கின்ற வகையிலே கெட்ட நோக்கோடு, ஜனநாயகத்திலே நம்பிக்கை இல்லாமல் “சபை செத்துப்போய் விட்டது” என்று சொன்னதால் அவர்மீது உரிமைப் பிரச்சனை கொண்டுவந்திருப்பது சரியானதுதான். இந்தப் பேரவையில் இருக்கிற ஒரு உறுப்பினர் ஒரு பிரச்சனைபற்றி பேசுவதற்கும் ஒரு கருத்தை முன்மொழிவதற்கும் உரிமை இருக்கிறது. அதேநேரத்தில் அவைக்கு வெளியிலே இந்தப் பேரவையைப்பற்றி பேசும்போது, “செத்துப் போய்விட்டது” என்று சொல்வது, ஜனநாயகமே செத்துவிட்டது என்று சொல்வதாக நான் கருதுகிறேன். ஆகவே, இது உரிமைப் பிரச்சனைக்குரியதுதான். என்றாலும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும், திரு. லத்தீப் அவர்களும் கூறிய கருத்துக்களை ஏற்று, திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்களின் போக்கை வன்மையாகக் கண்டித்து, இந்தப் பிரச்சனையை இத்துடன் முடிக்கிறேன்.